

**അനാഹുതാ അപ്യഭിയന്തി സൌഹൃദം
ഭർത്തുർഗ്ഗുരോർദ്ദേഹ കൃതശ്ച കേതനം (4-3-13)
വിദ്യാ തപോവിത്തവപുർവ്വയഃ കുലൈഃ
സതാം ഗൃണൈഃ ഷഡ് ഭിരസത്തമേതരൈഃ (4-3-17)**

മൈത്രേയൻ തുടർന്നു:

കാലം കുറെ കടന്നു പോയി. ദക്ഷൻ പ്രജാപതിമാരിൽ പ്രധാനിയായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം വാജപേയയജ്ഞം ഭംഗിയായി നടത്തി പ്രശസ്തി നേടി. ഇപ്പോൾ അതിലും കേമത്തിൽ ബ്രഹ്മസ്പതി സവയജ്ഞം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശിവസന്നിധിയിൽനിന്ന് ശിവപതിയും ദക്ഷപുത്രിയുമായ സതി, ആകാശമാർഗ്ഗേണ യാത്രപോകുന്ന മാമുനിമാരേയും ദേവതകളേയും കണ്ടു. തന്റെ സഹോദരിമാരും കുടുംബാംഗങ്ങളും പങ്കെടുക്കുന്ന യജ്ഞത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അവൾക്ക് അദമ്യമായ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. അവൾ ശിവനെ സമീപിച്ച് പോകാനുള്ള ആഗ്രഹമറിയിച്ചു. “ഭർത്താവിന്റെയോ, മാതാപിതാക്കളുടെയോ, ഗുരുവിന്ദോയോ മറ്റുബന്ധുജനങ്ങളുടേയോ ഗൃഹങ്ങളിൽ ക്ഷണിക്കാതെതന്നെ പോകാമെന്ന് ശാസ്ത്രം പറയുന്നു. ഈ സൃഷ്ടികൾ മുഴുവൻ അങ്ങയുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെയെന്നു ഞാൻ മനസിലാക്കുമ്പോഴും സ്വന്തം അമ്മയേയും സഹോദരിമാരേയും കാണാനുള്ള സ്ത്രൈണമായ ആഗ്രഹം എനിക്കുണ്ടായിപ്പോകുന്നു. മാത്രമല്ല, ഈ വിപുലമായ യാഗത്തിൽനിന്നും വിട്ടുനിൽക്കാനും എനിക്കു തേന്നെന്നില്ല. അങ്ങയുടെകൂടെതന്നെ അവിടെ പോയി വരാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.”

സതിയുടെ അജ്ഞതയ്ക്കുനേരെ പുഞ്ചിരിയോടെ പരമശിവൻ പറഞ്ഞു: “ബന്ധുക്കളുടേയോ ഗുരുക്കൻ മാരുടേയോ ഗൃഹങ്ങളിൽ ക്ഷണിക്കാതെതന്നെ പോകാം എന്നതു ശരി തന്നെ. പക്ഷെ, അവരിൽ വിരോധവും ദുഷ്ടബുദ്ധിയും ഇല്ലെങ്കിൽ മാത്രം. ജ്ഞാനം, തപസ്സ്, ധനം, ശരീരസൗന്ദര്യം, പ്രായം, പാരമ്പര്യം എന്നിവ സുമനസ്കർക്ക് ആവ്യക്തം നൽകുമെങ്കിലും ഇവ ദുഷ്ടരുടെ ദുഷ്ടത കൂട്ടുവാനിടയാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈദ്യുശഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നു കാഴ്ചയിൽ തോന്നുമെങ്കിലും സ്വന്തം ബന്ധുക്കളാണെങ്കിൽക്കൂടി ദുഷ്ടതയുള്ള വരുമായുള്ള സഹവാസം വർജ്ജിക്കുകയാണ് നല്ലത്.”

ശത്രുക്കളുടെ കൈകളാൽ പീഡിക്കപ്പെടുന്നതാണ് ബന്ധുക്കളുടെ നിന്ദയേക്കാൾ അഭികാമ്യം. ശത്രു പീഡനം കാലക്രമത്തിൽ മറക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും ബന്ധുക്കളുടെ നിന്ദ പൊറുക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ലതന്നെ. നീ പോയാൽ അച്ഛന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട മകളായിരുന്നെങ്കിലും എന്റെ ഭാര്യയായതുകൊണ്ട് നിന്നെ അവഗണിച്ചുപമാനിക്കും എന്നറിയുക. ശരീരാസക്തിയുള്ളവർ അതിനെ ആത്മാവെന്നു കരുതി ഉന്നതരേയും സാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയവരേയും വെറുക്കുന്നു. അവരെ മനസ്സിലാക്കാൻപോലും ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയവർ ശരീരാസക്തിയില്ലാത്തവരാണെന്നും, എല്ലാവരേയും ആത്മാവുകൊണ്ട് പരിപൂർണ്ണമായി താണുവണങ്ങുന്നുവെന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ല. വെറും ശരീരംകൊണ്ടുള്ള ബഹുമാനപ്രകടനം മാത്രമല്ല ഭഗവൽസാന്നിദ്ധ്യം എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലും ദർശിക്കുന്നതുകൊണ്ട്എല്ലാവരോടും യോഗിക്ക് ബഹുമാനമാണ്. നിർമ്മലമായ മനസ്സ് വാസുദേവനെത്ര. ഭഗവൽമഹിമ ഇതിലൂടെ സുവിദിതമാണ്. എന്റെ മനസ്സിന്റെ നിർമ്മലതയിൽ ഭഗവാനെ എന്നും ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരുകൊറ്റം അങ്ങോട്ടു ചെയ്യാതെതന്നെ എന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ നിനക്കു പോവേണ്ട കാര്യമെന്ത്? എന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കാതെ നീ പോയാൽ നിനക്ക് ദുരിതം നിശ്ചയം. സ്വന്തം ബന്ധുക്കളിൽനിന്നുള്ള അപമാനം മരണതുല്യമത്രെ.”